

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKU ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

Nr

2092

1. Obiekt

15/15
OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO.
KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS
MONTIS REGII), DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK
REKTORATU UNIWERSYTETU KARDYNAŁA STEFANA WYSZYŃSKIEGO

2. Czas powstania

Oficyny ~ 1639-1770 ,
Dom Zgromadzenia Księży Marianów –
2 poł. lat 30-tych XX w.

3. Miejscowość

W A R S Z A W A

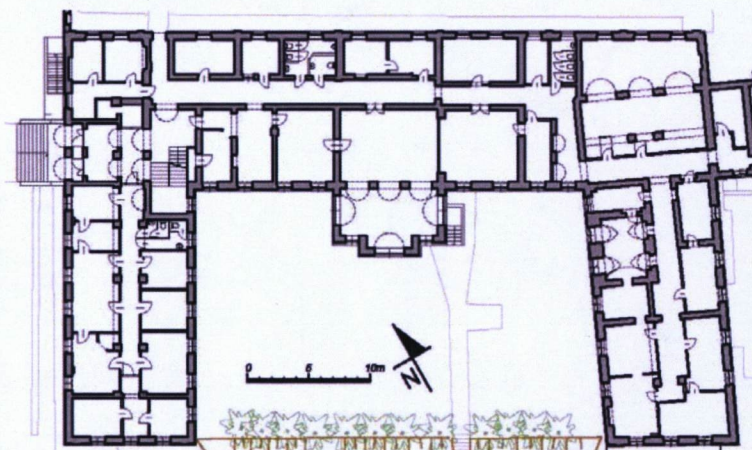
11. Zdjęcia, rzut, sytuacja, orientacja

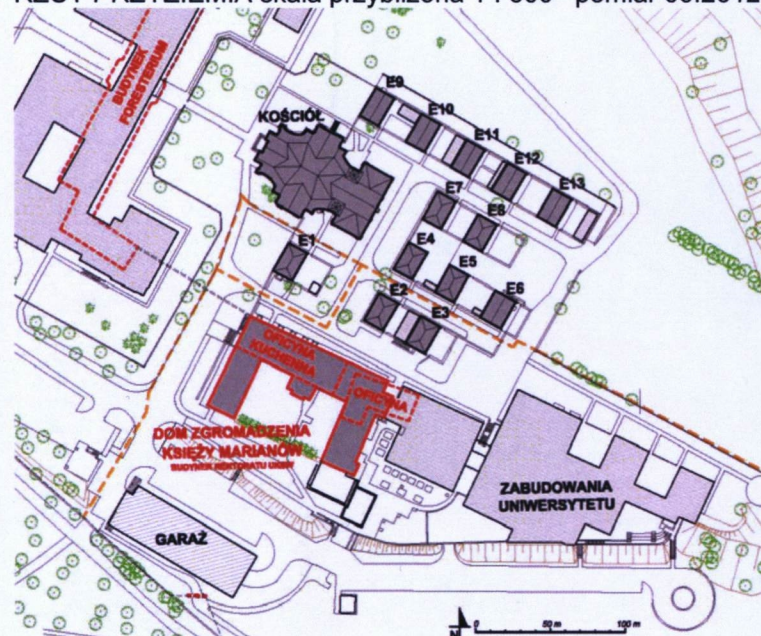
Elewacja północno-wschodnia – od strony zespołu eremów.

Orientacja – skala przybliżona 1 : 16 000
wg plan miasta WWW.mapa.um.warszawa.pl

RZUT PRZYZIEMIA skala przybliżona 1 : 600 pomiar 06.2012.

SYTUACJA skala przybliżona 1 : 5000

4. Adres

01-815 WARSZAWA

ul. DEWAJTIS 3 (d. Kamedulska 81, Gwiazdzista 81)

nr ewidencyjny działki 5/2 obręb nr 7 - 09 - 04

nr księgi wieczystej KW [redacted]

5. Przynależność administracyjna

województwo MAZOWIECKIE

powiat WARSZAWSKI

gmina DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna przed 01.01.1999

województwo STOLECZNE WARSZAWSKIE

gmina - dzielnica ŻOLIBORZ – 1977 - 94

gmina WARSZAWA BIELANY – 1994 - 99

8. Właściciel i jego adres

UNIWERSYTET KARDYNAŁA STEFANA
WYSZYŃSKIEGOul. Dewajtis 3
01-815 Warszawa

9. Użytkownik i jego adres

UNIWERSYTET KARDYNAŁA STEFANA
WYSZYŃSKIEGOul. Dewajtis 3
01-815 Warszawa

10. Rejestr zabytków

3
A - 18/2 z 1.07.LIPCA 1965 r.

Erem Góry Królewskiej został ufundowany w Lesie Królewskim pod Warszawą 5.09.1639 r. przez króla Władysława IV w dziękczynieniu za koronę polską i zwycięstwa w wojnie smoleńskiej. W 1641 r. król potwierdził i rozszerzył nadania dla klasztoru. Z fundacji Władysława IV wytyczono granice eremu, w 1641 r. wzniesiono ogrodzenie oraz początkową zabudowę drewnianą z drewnianym kościołem.

W 1643 r. miała miejsce intromisja zakonników, a w 1644 r. o. Mateusz podjął misję kierowania nową fundacją, co dało początek intensywnej wymianie zabudowy drewnianej na murowaną.

Nie wiemy z którego etapu tej wymiany pochodzą dwie oficyny wchłonięte później przez Gmach Zgromadzenia Księża Marianów - obecny rektorat Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Prawdopodobnie zaplecze gospodarcze klasztoru powstawało równoległe z budową eremów murowanych. W latach 1646-1647 wzniesiono 9 eremów (dla 7 z nich datowanie jest potwierdzone), a w 1651 r. kolejny. Okres wojen szwedzkich wstrzymał dalsze prace budowlane. W 1667 r. Jan Kazimierz rozpoczął starania o budowę kościoła murowanego, ale poświęcenie fundamentów nastąpiło w 1669 r. w dzień elekcji Michała Korybuta Wiśniowieckiego i do 1673 r. wzniesiono część wschodnią kościoła - chór z zakrystią, kapitułarzem i dwie wieże.

Tymczasem powstały kolejne eremy - w latach 1677-1685 erem nr 1 i w 1689 r. - erem nr 13. Przerwane wojnami prace przy nawie kościoła podjęto w 1706 r., a w 1710 r. poświęcono ołtarz główny. Prawdopodobnie w 1733 r. za panowania Augusta III podjęto ponownie budowę nawy, zakończoną niewątpliwie przed poświęceniem kościoła w 1758 r. Z tej fazy budowy pochodzi ostatni erem murowany nr 6 - 1733 r.

W czasach stanisławowskich nadal trwały prace wykończeniowe w kościele i pustelni. Zasadniczo za termin ukończenia budowy części klasztornej uznaje się rok 1770.

1. Sytuacja.

Dom Zgromadzenia Księża Marianów in. Dom Księża Marianów, obecny Rektorat Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (UKSW) wzniesiony jest na miejscu oficyn zespołu pustelni kamedulskiej, sytuowanego na Górze Polkowej - zwanej Górą Królewską w Lesie Bielańskim. Kierunek ściany północnej budynku podporządkowany jest układowi głównej osi założenia kamedulskiego. Dojazd do budynku ulicą Dewajtis (dawna droga łącząca wieś Polków z traktem Zakroczymskim wzdłuż Potoku Bielańskiego) od ul. Marymonckiej (d. Trakt Zakroczymski) i wewnętrzną drogą dojazdową przez bramę w murze dawnej klauzury zakonnej od południa kościoła. Północna elewacja budynku skierowana jest ku zespołowi 13 eremów i biegnie równoległe do wewnętrznej uliczki dawnej klauzury. W narożniku północnym budynek łączy się z murem wydzielającym klauzurę, od wschodu z rozbudowanym współczesnym kompleksem zabudowań uniwersyteckich.

2. Materiał, konstrukcja, technika

Fundamenty - murowane z cegły pełnej. Pod częścią budynku w ścianach niskiego parteru ukryte są fundamenty oficyny kamedulskiej - na dawnej ścianie południowej tej oficyny w kondygnacji niskiego parteru zachowany dolny poziom fundamentu w postaci głazów granitowych stanowiących pierwotną ławę fundamentową (na rysunkach z 2004 r. widnieje pięć takich kamieni - obecnie zachowane jedynie trzy).

Ściany - w korpusie głównym murowane z cegły ceramicznej pełnej, tynkowane obustronnie - ściany zewnętrzne - gr. 64, 75, i 82 cm, ściany wewnętrzne gr. 42, 52, 60 cm. Ściany w zaznaczonych na rzutach fragmentach budynku stanowią w większości oryginalną konstrukcję pierwotnych oficyn (w wysokim parterze dla oficyny kuchennej i w obu parterach dla oficyny gospodarczej). W poziomie niskiego parteru d. fundamenty ścian oficyny kuchennej zostały podbite, choć można przypuszczać, że sklepione pomieszczenie przy schodach i być może część pomieszczeń zlokalizowanych w jego rejonie - stanowi zachowaną część podpiwniczenia dawnej oficyny. W pomieszczeniu po zachodniej stronie wejścia od strony eremów zachowana charakterystyczna wnęka o podciętych gładkach. W skrzydłach dobudowanych ściany zewnętrzne murowane z cegły pełnej, konstrukcja traktu środkowego szkieletowa żelbetowa.

Ścianki działowe - ceglane oraz współczesne - kartonowo- gipsowe i lekkie aluminiowe - przeszklone. W części wschodniej budynku na piętrze - ścianki ceglane posadowione na deskowaniu podłogi na legarach (!) - obecnie demontowanej.

Stropy ceglane Kleina z czasów rozbudowy kolegium marianów, lokalnie stropy żelbetowe - powojenne. Strop nad parterem i pięterem ceglany typu Kleina na belkach stalowych I 160 i I 240, podciągi w kierunku podłużnym I 220, grubość stropów w traktach bocznych 20 cm i 40 cm w trakcie korytarza. Strop ceglany typu Kleina nad niskim parterem oparty na ścianach wzdłużnych, lokalnie podciągi stalowe.

Sklepienia - w obrębie d. oficyny gospodarczej zachowane oryginalne sklepienia krzyżowe w kondygnacji niskiego parteru i kolebkowe z lunetami - w wysokim parterze. W obrębie d. oficyny kuchennej sklepienie kolebkowe w niskim parterze w pom. przy schodach. Sklepienie w kaplicy z czasu przedwojennej budowy - łupina z cegły dziurawki na konstrukcji stalowej.

Schody - żelbetowe powojenne, dwubiegowe powrotne.

Wieżba dachowa - w większości drewniana powojenna. W części zachodniej (do kaplicy) płatwiowo - kleszczowa z dodatkowym stółcem w kalenicy - słupy wsparte na belkach stalowych. Nad kaplicą - konstrukcja stalowa.

W części wschodniej późniejsza wieżba drewniana - płatwiowo - kleszczowa o 4 stółcach - z dociepleniem połaci.

Pokrycie dachu - blacha miedziana na deskowaniu, w części wschodniej połacie ocieplone.

Stolarka okienna - okna współczesne jednoramowe PCV ze szczelinami naklejanymi. W elewacji północnej okna drewniane skrzynkowe zachowane - prawdopodobnie powojenne dot. 6 okien w parterze oraz okien w ryzalicie środkowym w kaplicy.

Stolarka drzwiowa - w większości współczesna, drewniana płycinowa i płytowa, na piętrze - w cz. wschodniej drzwi zdemontowane ze względu na remont - prawdopodobnie przedwojenne drzwi płycinowe - opaski profilowane przedwojenne. W parterze lokalnie ślusarka aluminiowa szklona współczesna.

Podłogi - klepka, lastrico w korytarzach, gres i terakota w pom. sanitarnych, beton w pom. technicznych niskiego parteru.

Na piętrze w cz. wschodniej - deski na legarach (przedwojenne) - **w trakcie demontażu (!)**.

3. Rzut.

Budynek na planie litery E ze środkowym ryzalitem mieszczącym na piętrze kaplicę. Korpus główny biegnie równoległe do osi założenia kamedulskiego wschód - zachód, dwa skrzydła zewnętrzne usytuowane prostopadle do skarpy w kierunku jej spadku, ryzalit środkowy znacznie krótszy od skrzydeł.

<p>14. Kubatura</p> <p>~ 12.000 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>~2.370 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>Oficina kuchenna oficyna gospodarcza klasztoru kamedułów Dom Zgromadzenia Księży Marianów</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>Budynek administracyjny uniwersytetu</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)</p> <p>Uwaga: Ze względu na różne nazewnictwo gmachów w dokumentach - trudny do ustalenia zakres robót dla poszczególnych budynków - wątpliwości zaznaczono znakiem zapytania, a informacje podano również dla d. budynku foresterium, w którym mieściło się przed wojną gimnazjum Księży Marianów – po wojnie funkcjonujące w gmachu obecnego rektoratu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Od 1945 r. trwały próby odbudowy i remontu kompleksu, ograniczone ze względu na brak finansowania i trudności w przydziałach materiałów budowlanych, kier. budowy Bruno Zborowski i Karol Szymański. • Według kosztorysów prace obejmowały remont lub wymianę elementów: w budynku głównym szkolnym (d. foresterium ?) przemurowanie uszkodzonych ścian, uzupełnienia brakujących posadzek terakotowych, tynki wewnętrzne na ścianach i na sufitach (na trzcinie), podłogi z desek 38 mm na legarach, więźbę dachową, deskowanie i papę na pokrycie dachu, okna sosnowe (ramiaki 44 mm) zawiasy francuskie żelazne, haki wiatrowe i „bagnetsztangi”, drzwi wewn. płycinowe sosnowe (płyciny z dykty 8 mm), futryny 70x130 mm, nadświetla półcyrklaste, szklenie i malowanie. Podobny zakres przewidywano dla remontu budynku internatu (prawdopodobnie willa w cz. pn lub interesujący nas budynek rektoratu). • W wyniku przetargu w 10.1945 r. prace remontowe prowadziło Krajowe Towarzystwo Melioracyjne – rozpoczęcie robót 8.10.1945 r., część robót odebrana w 04.1946 r. • W 03.1946 r. odebrano roboty instalacji wodno-kanalizacyjnych i c.o. w szkole Gimnazjum i Liceum XX. Marianów (rektorat ?) • W 1946 r. odbudowano linię 5 kV na Bielanych, doprowadzając m.in. do stacji transformatorowej księży marianów. • 21.07.1946 r. <i>splonął dach w Gmachu Szkolnym Zgromadzenia XX Marianów</i> (rektorat – dach widoczny na fotopłanie z 1945 jest inny niż w okresie późniejszym, a ponadto istnieją plany nowej konstrukcji dachu dla budynku) – przedstawiono projekt remontu budynku z podniesieniem elewacji do wys. 1 piętra od strony kościoła, stropy niepalne, nowa więźba dachowa i pokrycie blachą. Celem była rezygnacja z odtwarzania mansard i uzyskanie powierzchni dodatkowej przez podniesienie wysokości ściany. BOS nie wyraził zgody na podniesienie wysokości budynku ze względu na skalę eremu: ściana od strony kościoła bez zmian i projektowanych mansard 1 piętra, a dla potrzeb szkolnych radzono w dawnym gmachu zakładu (foresterium) wyremontować pomieszczenia dla klas. Kierownictwo teoretyczne i praktyczne robót przejmują inż. Zborowski i Klee z BOS Warszawa Północ. • W 1946 powstał Społeczny Komitet Ochrony i Remontu zabytków Bielanych z przewodniczącym ekonomem Zgromadzenia XX Marianów ks. Janem Podgórskim (członkowie m.in. B. i St. Bruckalscy). • W 01.1947 r. odebrano roboty instalacji elektrycznej z Zakładzie XX Marianów, po czym roboty wstrzymano w wyniku niezapłaconych faktur. <p>Cd załącznik nr 2.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Fundamenty i ściany – zawilgocenie w poziomie niskiego parteru, szczególnie od północy oraz w skrzydle wschodnim na ścianie zachodniej.</p> <p>Stropy i sklepienia – spękania sklepień w części wschodniej wymagające kontroli – wystąpiły w czasie budowy łącznika nowego kompleksu budynków od wschodu, obecnie nie ma sygnałów o pogłębianiu się spękań. Spękania poddane monitoringowi – plomby szklane. Kolebka nad kaplicą z wyraźnymi śladami przemarzania ocieplona od góry wełną mineralną nakrytą papą, co utrudnia odprowadzenie pary.</p> <p>Więźba – nie stwierdzono większych problemów, lokalne wysolenia związane prawdopodobnie z impregnacją ppoż, brak zabezpieczenia przeciw biologicznego, lokalnie zawilgocenie na styku z murem lub stropem.</p> <p>Dach – stan dobry.</p> <p>20. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Bezwzględna kontrola zakresu robót w budynku ze względu na zalecenia ekspertyzy z 2004 r. – wskazującej na przeciążenia ustrojów budowlanych wynikające z niekontrolowanych przebudów i adaptacji.</p> <p>W związku z pracami remontowymi na piętrze – kontrola zakresu robót, ochrona pierwotnej stolarki drzwiowej i podłóg na legarach (obecnie demontowanych !) – wymagana ekspertyza konstrukcyjna.</p> <p>Zawilgocenie ścian niskiego parteru, wymaga przeprowadzenia prac osuszających i izolacyjnych oraz wyremontowania ścian. Czyszczenie i skanalizowanie studzienek. Kontrola spękań sklepień i ścian na styku z rozbudową kompleksu uniwersyteckiego od południa.</p> <p>Kontrola mykologiczna więźby.</p> <p>Rozwiązanie problemu izolacji kolebki nad kaplicą – usunięcie warstw szczelnych paroizolacyjnych i docieplenie.</p> <p>Kontrola zieleni niskiej od południa – w bezpośrednim sąsiedztwie ścian.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- 1) Katalog parków woj. Warszawskiego – Zespół Klasztorny Kamedułów na Bielanych Warszawa ul. Dewajtis 3 aut.: Z. Piekarska, Z. Ziemińska – Sznee, 1989 - ARCHIWUM Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
- 2) Korespondencja urzędowa – sprawozdania, kosztorysy, notatki – Wydziału Architektury Zabytkowej Biura Odbudowy Stolicy i Urzędu Konserwatorskiego na m.st. Warszawę, 1945 – 1953 - sygn.267 – Archiwum Państwowe m.st. Warszawy
- 3) Korespondencja urzędowa 1989 - ARCHIWUM Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
- 4) Decyzje o pozwoleniu na budowę nr 665/90 z 20.05.1990 r., 52/2001 z 11.07.2001r., 48/2005 z 10/03/2005 r.- archiwum Działu Technicznego UKSW

22. Bibliografia

- 1) M. Brykowska – Kościół Kamedułów na Bielanych, Zabytki Warszawy, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1982.
- 2) K. Guttmeier – Siedemnastowieczne fundacje dla Kamedułów w Polsce – w: Studia nad sztuką renesansu i baroku tom VII, Fundator i dzieło w sztuce nowożytnej część 3, red.: J. Lileyko, I. Rolska-Boruch, Lublin, Towarzystwo Naukowe KUL, 2007.
- 3) Zeszyty Bielańskie Nr 1 – Kamedulskie Bielany, aut.: Ks. M. Janocha, Warszawa, Bielany, 2004.
- 4) L. Zarewicz - Zakon kamedułów, Fundacje i dziejowe wspomnienia, Kraków, 1871
- 5) J. Zieliński – Przedwojenne Bielany najpiękniejsze fotografie, Wyd. RM, W-wa Bielany, Warszawa 2010.
- 6) B. Załuski – O przyszłość i uporządkowanie terenów leśnych Bielany - Odbitka z „Wiadomości Bielańskich”, z lipca 1933 r.- zakład Wychowawczo Naukowy Zgromadzenia XX Marjanów na Bielanych w Warszawie.

23. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

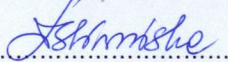
- 1) Zbiory fotograficzne Instytutu Sztuki PAN – wg opisu sygnatur.
- 2) Zbiory fotograficzne Narodowego Archiwum Cyfrowego – wg opisu sygnatur.
- 3) Zbiór fotografii Zdzisława Marcinkowskiego 1904-1939 – Archiwum Państwowe m.st. Warszawy
- 4) Fotoplan Warszawa 1935 sygn. F2 arkusz N5W2 z kolekcji materiałów teledetekcyjnych 1926-2001- Archiwum Państwowe m.st. Warszawy
- 5) Fotoplan Warszawa 1945 sygn. F3 arkusz N5W2 z kolekcji materiałów teledetekcyjnych 1926-2001- Archiwum Państwowe m.st. Warszawy
- 6) Projekt więzby dachowej Zakładu XX Marianów aut.: W. Maciejewski, 09. 1947 – niezatwierdzony – Archiwum Urzędu m.st. Warszawy, sygn. K13 81 11/174
- 7) Projekt techniczny remontu tymczasowych pomieszczeń ATK na Bielanych, ul. Gwiazdista 81 07.1956 r. – Archiwum Urzędu m.st. Warszawy, sygn. G100-81
- 8) Album fotografii zespołu w posiadaniu Dz. Techn. UKSW
- 9) Ekspertyza budowlano-konstrukcyjna stanu technicznego budynku rektoratu UKSW – Konstalbet aut.: Aleksander Łukaniewicz, 2004 r. – Dział Techniczny UKSW
- 10) Orzeczenie, stanu technicznego uszkodzeń zabytkowej bramy wjazdowej ul. Dewajtis 5 w Warszawie – aut.: M. Michniewicz- 09.2008 r. – Archiwum Działu Technicznego UKSW.
- 11) Orzeczenie stanu technicznego uszkodzeń zabytkowej bramy wjazdowej ul. Dewajtis 5 w Warszawie wraz z zaleceniami projektu remontu i doraźnego zabezpieczenia – aut.: M. Michniewicz- 09.2008 r. – Archiwum Działu Technicznego UKSW.
- 12) Ekspertyza konserwatorsko- mykologiczna budynku rektoratu UKSW i eremu 3- aut.: R. Gazda, 2003 r. – archiwum Działu Technicznego UKSW.

24. Uwagi różne

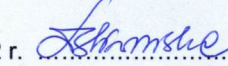
25. Opracowanie karty ewidencyjnej (data i podpis)

Tekst Dorota Śliwińska, 10.12.2012 r.,

(data i podpis)

plany,
rysunki... Dorota Śliwińska, 10.12.2012 r.,

(data i podpis)

Zdjęcia
fotograficzne... Dorota Śliwińska, 06-12.2012 r.

(data i podpis)

miejsce przechowywania negatywów :

archiwum własne autora karty

*Wykonano z funduszy
Miasta Stołecznego Warszawy*

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

- Załącz. nr 1 - Cd. OPISU pkt. 12 i 13.
 Załącz. nr 2 - Cd. OPISU pkt. 13 i 18.
 Załącz. nr 3 – SYTUACJA, PLANY ARCHIWALNE
 Załącz. nr 4 – PLANY BUDYNKU – PORÓWNANIE NISKIEGO PARTERU Z POMIAREM A. KALISZEWSKIEGO, RZUT NISKIEGO PARTERU
 Załącz. nr 5 – PLANY BUDYNKU – PORÓWNANIE WYSOKIEGO PARTERU Z POMIAREM A. KALISZEWSKIEGO, RZUT WYSOKIEGO PARTERU
 Załącz. nr 6 - PRZEKROJE POPRZECZNE,
 SERWIS FOTOGRAFICZNY - WIDOKI ZEWNĘTRZNE
 Załącz. nr 7 - SERWIS FOTOGRAFICZNY - WIDOKI ZEWNĘTRZNE
 Załącz. nr 8 - SERWIS FOTOGRAFICZNY - WNĘTRZA
 Załącz. nr 9 - SERWIS FOTOGRAFICZNY - WNĘTRZA D. OFICYN
 Załącz. nr 10 - SERWIS FOTOGRAFICZNY – WNĘTRZA PIĘTRO
 Załącz. nr 11 - SERWIS FOTOGRAFICZNY – WNĘTRZA WIĘZBA
 Załącz. nr 12 - IKONOGRAFIA
 Załącz. nr 13 - IKONOGRAFIA

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICYNA KUCHENNA I OFICYNA W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) – DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW, BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	CZĘŚĆ OPISOWA Cd. pkt.12 i 13.
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Cd. 12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

W zespół zabudowy klasztornej wchodziły: kościół, 13 eremów, kaplica zewnętrzna dla kobiet, foresterium z pokojami gościnnymi oraz pomieszczeniami dla służby, stajnie i wozownie, oficyny kuchenna i gospodarcza od południa oraz dodatkowe zabudowania gospodarcze zlokalizowane poniżej skarpy południowej. Parterowa oficyna kuchenna (zapewne w części podpiwniczona) na planie prostokąta usytuowana była od południa równolegle do osi założenia i zawierała kuchnię, refektarz i pomieszczenia wspólnego użytkowania. Oficyna gospodarcza od południowego wschodu na planie litery L była budynkiem podpiwniczonym, co wynikało z układu zbocza wzgórza – piwnica od południa stawiała się kondygnacją niskiego parteru. Zarówno układ oficyny kuchennej oraz gospodarczej nadal jest czytelny w rzutach oraz detalach późniejszego gmachu Zgromadzenia Księża Marianów. Trzeci budynek gospodarczy (skład, spichlerz) usytuowany dalej na wschód – istniał jeszcze w okresie zarządu księży marianów – przebudowany po wojnie, rozebrany w momencie budowy gmachu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

W połowie XVIII w. – prowadzono ostatnie prace przy fasadzie kościoła. Po upadku powstania kościuszkowskiego i abdykacji króla Stanisława Poniatowskiego zakończył się okres fundacji królewskiej klasztoru bielańskiego. W 1776 r. wydzielono murkami 8 domków dla planowanego nowicjatu – powstały furty w murze między eremami nr 7 i 11 oraz 4 i 7.

Z 1791 r. pochodzi plan wykonany przez Jana Wilkoszewskiego – który przedstawia zespół klasztorny, a w nim obie oficyny.

W 1796 r. - rząd pruski przejął dobra duchowne na skarb państwa, kameduli zatrzymali jedynie teren zabudowań klasztornych.

W latach 1809-1819 w klasztorze rezydował wikariusz generalny zakonu, dzięki czemu ranga klasztoru wzrosła. W 1814 r. – utworzony został nowicjat z czym wiązały się zapewne prace adaptacyjne i remontowe o nieznanym zakresie.

Po upadku powstania styczniowego w 1864 r. nastąpiła kasata 5 klasztorów kamedulskich z zachowaniem warszawskiego, ale pozbawionego nowicjatu, co doprowadziło do powolnego upadku. Przy przejściu dóbr władze przeprowadziły inwentaryzację nieruchomości stąd pochodzi - dokumentacja pomiarowa architektury eremu z 1865 r. wykonana przez A. Kaliszewskiego. Plan potwierdza układ zabudowań typowy dla pustelni kongregacji Monte Corona. Zabudowa w dwóch strefach klauzury zewnętrznej i wewnętrznej, dodatkowo izolowanej murem. Kościół sytuowany w centrum założenia z fasadą w kierunku bramy głównej, na pograniczu stref. Zabudowa podporządkowana wspólnej osi wschód – zachód z odchyleniem ku północy. Brama usytuowana w osi kompozycyjnej założenia. Do bramy przylegała portiernia oraz pokoje gościnne – foresterium, a w skrzydle zachodnim – pomieszczenia dla służby, stajnie i wozownia. W północnym narożu terenu wystawiono dostępną z zewnątrz kaplicę dla kobiet.

Zespół eremów składał się z 13 domków pustelniczych zlokalizowanych w czterech rzędach równoległych do osi założenia. Odgródzone były od terenu klauzury murem z bramkami. Zespół budynków gospodarczych poniżej skarpy dostępny był od strony ul. Kamedulskiej osobną bramą - zachowaną do dziś jako obiekt wolnostojący.

We wschodniej części terenu klauzury za eremami zlokalizowano ogród owocowy, w narożniku północnym i zachodnim – ogród warzywny.

Plan Kaliszewskiego sporządzono w stopach rosyjskich (1 stopa rosyjska=0,3048 m) z podaniem głównych wymiarów ścian na schematycznych rzutach budynków (podano w nawiasach przy opisie np. 100' x 200'). I tak plan wymienia dwie oficyny wchłonięte w korpus gmachu kolegium marianów:

Pod N 15. Oficyna murowana pod dachówką (42' x 123') której rozkład jest następujący:

pod N1. Sień i korytarz, 2. Spiżarnia, 3. Stancja klucznika, 4. Kuchnia, 5. Kuchnia dawniejsza zrujnowana, 6. Refektarz, 7. Stancja pusta, 8,9,10. Drwalnia i skład drewna, 11. Stancja ogrodnika, 12 Kucharz, i 13. Zakrystyan

Pod N 16. Oficyna murowana pod dachówką (77' x 24' i 27' x 24') której rozkład, a mianowicie:

pod N° 1. Sień, 2. Wychodki, 3. Schowanko, 4,5,6. Stancje puste, 7,8,9,10. Stancje zamieszkałe obecnie przez Księża Benedyktynów, i 11. Spichlerz

Dalszy upadek klasztoru związany był z odcięciem od miasta budową Cytadeli i kolei obwodowej. Z końcem XIX w. eremitoria i foresterium zajęte zostały przez Czerwony Krzyż dla potrzeb inwalidów wojennych, dokonano częściowej rozbiórki zabudowań i przebudowy dla potrzeb schroniska. W 1904 klasztor opuścili ostatni trzej kameduli.

W 1905 r. powstała parafia, co zapoczątkowało okres działań remontowych i restauratorskich kościoła w latach 1907-1911. W 1913 r. kościół został poświęcony p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP, św. Józefa i św. Ambrożego.

W 1915 r. przeniesiono inwalidów z zabudowań eremitorium do schroniska na Marymoncie i w lutym tego roku przekazano budynki poklasztorne oo. marianom. Od września ks. Jerzy Matulewicz organizował dom zakonny z nowicjatem i schronisko dla bezdomnych dzieci w budynku foresterium, a od 1916 również w eremach.

W 1923 przekazano marianom cały erem na okres 80 lat, co zapoczątkowało okres dbałości o zabudowania. Marianie odnowili kościół, przeprowadzili renowację eremu królewskiego oraz remonty w obrębie całego terenu i zabudowań. Jednocześnie prowadzili budowę gimnazjum, obejmującą rozbudowę budynku frontowego (foresterium) - zakończoną w 1924 r. wg projektu Tymoteusza M. Sawickiego i Brunona Zborowskiego.

Prawdopodobnie ok. 1936 r. (na planie rozbudowy umieszczonym w Wiadomościach Bielańskich z 1933 r. budowa w takim kształcie nie była jeszcze planowana, a wg pomiaru zabudowań z 1939 r. zinventaryzowany jest nowy gmach) zostaje przeprowadzona przebudowa oficyn na Dom Zgromadzenia Księża Marianów, który w poziomie parteru w korpusie głównym objął dawne mury oficyny kuchennej, natomiast we wschodnim skrzydle znalazły się mury oficyny gospodarczej zachowane ze sklepieniami w kondygnacji niskiego i wysokiego parteru.

We wrześniu 1939 r. zespół znajdował się w ogniu krzyżowym działań wojennych. Doszło do pożaru kościoła i licznych zniszczeń eremitorium. W 1944 r. pojedynk artylerii niemieckiej z pozycjami wokół góry klasztornej z artylerią radziecką na Pradze dokonał kolejnych zniszczeń. 17.09.1944 r. batalion niemiecki podłożył ogień w budynku Kolegium Księża Marianów (d. foresterium), które doszczętnie spłonęło, klasztor i erem zostały zdewastowane. Zniszczenia potwierdza inspekcja BOS w marcu 1945 r. – w stosunku do Domu Zgromadzenia Księża Marianów - stwierdza stan dobry budynku, ale zaminowanie.

Od 1945 r. marianie reaktywują działalność gimnazjum i seminarium w ocalałym Domu Zgromadzenia Księża Marianów (rektorat). Na fotomapie datowanej 1945 jeszcze widoczny dach budynku z dwiema kondygnacjami lukarn od strony kościoła – w b. dobrym stanie. W 1946 r. spłonął dach budynku – co odnotowano w inspekcji BOS z X. 1946 r. z uwagą „remont rozpoczęto”. W 1949 r. władze komunistyczne zamknęły gimnazjum, a w 1954 r. Służba Bezpieczeństwa zamknęła seminarium wywołując marianów z Bielan. Eremitoria i część dawnego klasztoru została przekazana Akademii Teologii Katolickiej. ATK prawdopodobnie przeprowadziła przebudowę gmachu Domu Zgromadzenia.

W latach 1954-70 w ocalałym fragmencie dawnego gimnazjum (foresterium) zamieszkiwali alumn seminarium duchownego.

W latach 1979-1986 zabudowę gimnazjum i d. foresterium rozebrano i na jej miejscu wzniesiono z inicjatywy kardynała Stefana Wyszyńskiego gmach Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego, proj. Leszek Klajnert.

W 1999 r. utworzono Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego (UKSW), przekształcony z ATK – jednocześnie oddano do użytku 1 etap nowych budynków dydaktycznych i biblioteki. Nastąpił wtedy adaptacja wewnętrzna d. Domu Zgromadzenia Księża Marianów dla potrzeb uniwersytetu.

Do 2012 r. piętro części wschodniej zajmował konwikt.

Budynek wzniesiony w drugiej połowie lat 30-tych XX wieku (widnieje na inwentaryzacji zespołu z 1939 r.) z wchłonięciem murów dwóch oficyn gospodarczych zespołu eremitorium, przy czym część wschodnia oficyny gospodarczej została rozebrana w trakcie dobudowy nowego zespołu UKSW.

Zachowane sklepienia w niskim parterze i parterze oficyny gospodarczej oraz mury oficyny kuchennej wtopione w nowo powstały obiekt. Być może artykulacja pilastrowa ściany północnej jest zachowanym wystrojem pierwotnej oficyny – przeniesionym na całość nowej elewacji. Podobną artykulację posiadał parterowy budynek foresterium (widoczna na fotografiach z czasu rozbudowy dla potrzeb gimnazjum).

Obiekt ze skromnym detalem klasycyzującym. Kwerenda nie dała rezultatów w zakresie określenia autorów projektu domu mariańskiego – można jednak przypuszczać wielce prawdopodobne autorstwo arch. Bruno Zborowskiego – związanego z marianami od czasu budowy gimnazjum, aż do okresu powojennych prób odbudowy zespołu.

Cd. 13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Wejście główne do budynku od zachodu w miejscu styku korpusu głównego ze skrzydłem zachodnim – dwu arkadowe. Ponadto wejście od strony eremu nr 1 – w miejscu dawnego zejścia do podpiwniczenia oficyny i dwa wejścia w poziomie niskiego parteru – w ryzalicie środkowym od wschodu i skrzydle wschodnim – również od wschodu.

Korpus główny w części zachodniej o przebiegu d. oficyny kuchennej z zachowanym jej trzytraktowym układem ścian wzdłużnych oraz generalnie zachowanym układem ścian poprzecznych. W części wschodniej korpus obejmuje cofnięty i nieco skośnie usytuowany budynek oficyny gospodarczej.

Skrzydła zachodnie i wschodnie jednakowej wielkości – wschodnie jest nieznacznie odchylone w związku z pierwotnym przebiegiem ściany oficyny. Układ konstrukcji skrzydeł trójtaktowy – trakt wewnętrzny wyznaczony przez słupy i podciągi konstrukcji szkieletowej.

Do skrzydła wschodniego przylega podpiwniczenie powojenne o funkcjach technicznych.

Budynek powiązany funkcjonalnie z dobudowanym zespołem uniwersyteckim z końca lat 90-tych.

4. Bryła.

Budynek tworzy prostą bryłę – skrzydła i korpus główny jednakowej wysokości – kryte dachem czterospadowym, przy czym w elewacji północnej dach mansardowy – z ukrytym w mansardzie piętrem. Ryzalit kaplicy zaznaczony w bryle dachem dwuspadowym o przebiegu prostopadłym do dachu korpusu głównego, zakończonym w elewacjach północnej i południowej trójkątnymi szczytami.

Budynek dwukondygnacyjny od strony kościoła, piętro ukryte w mansardowym dachu i trzykondygnacyjny od strony skarpy południowej. Wyrażna odsadzka nad poziomem niskiego parteru.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII), DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW, - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	CZĘŚĆ OPISOWA Cd. pkt. 13 i 18.
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Cd. 13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

5. Elewacje.

Północna od strony eremów – jednokondygnacyjna, ściany parteru ze skromną dekoracją w postaci równomiernie rozmieszczonych co dwie osie okienne pilastrów, prostego gzymsu i cokołu. W osi trójkątny szczyt z trójpodziałowym oknem o różnej wysokości – części boczne prostokątne niższe i półkolista część centralna - wyższa. W elewacji zachowana częściowo stolarka okienna prawdopodobnie powojenna w postaci okien skrzynkowych. Piętro ukryte w mansardowym dachu – lukarny współczesne w prostokątnej oprawie, zmienione w czasie rozbudowy z lat 90-tych, nawiązują do nowej architektury uniwersytetu. Na elewacji tablica pamiątkowa poświęcona o. Jerzemu Matulewiczowi. W elewacji zachodniej główne schody wejściowe. Wejście do budynku pod dwiema arkadami w ścianie elewacji przez płytki podcień do analogicznie rozwiązanych wejść w ścianie – przeszklonych w konstrukcji aluminiowej. Nad wejściem napis UNIWERSYTET KARDYNAŁA STEFANA WYSZYŃSKIEGO w WARSZAWIE oraz godło państwowe, ponad nimi – prosty gzyms na szerokości wejścia do budynku, powyżej nisz z figurą Najświętszej Marii Panny.

W elewacji południowej narożniki skrzydeł zaznaczone pojedynczymi pilastrami odsuniętymi od naroży. Wyrażna odsadzka muru ponad niskim parterem. Ryzalit środkowy rozwiązany dwupłaszczyznowo – w osi wysunięta płaszczyzna z oknem kaplicy na piętrze o podziale jak od północy, w obramieniu pilastrów z przerwany gzymsem wieńczącym. Symetrycznie wycofane ściany po bokach również ujęte po zewnętrznej pilastrami zwieńczonymi przerwany gzymsem. Obie płaszczyzny ryzalitu nakryte dachem dwuspadowym tworzącym na elewacji trójkątny szczyt. W ryzalicie łukowe okna w poziomie wysokiego parteru.

6. Wnętrze, wystrój i wyposażenie.

W niskim parterze w skrzydle zachodnim we wtórnie podzielonych salach d. stołówki sztukaterie listwowe na sufitach oraz kanelowane podciągi konstrukcyjne. Na piętrze w kaplicy gzymsy o prostym profilu pod wpływem kolebki.

7. Instalacje

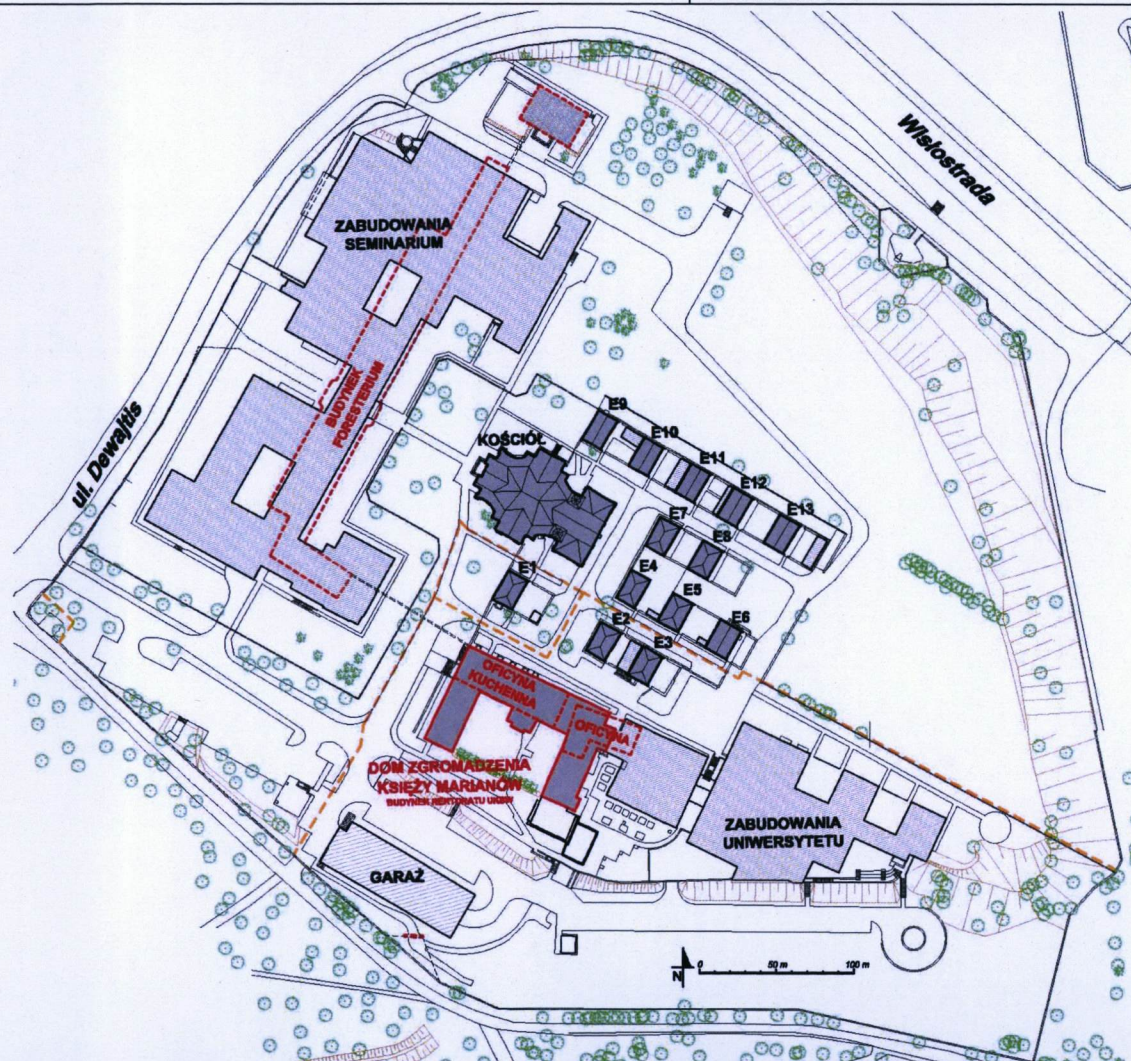
Budynek wyposażony w instalacje wody zimnej i ciepłej, instalację kanalizacyjną, instalacja gazowa – odcięta na wejściu do budynku, instalację elektryczną i odgromową, instalacje teletechniczne.

C d. 18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)

- 7.09.1946 - 27.06.1947 – prowadzono prace remontowo-budowlane w budynku głównym i internacie (willi w narożniku pn.?) – firma „Ferrołom”- m.in. dachówkę holenderkę za zgodą BOS zmieniono na betonową.
- Od 1947 r. próby remontu – m.in. 08.1948 – „Projekt więźby dachowej Zakładu XX Marianów” (rektoratu) aut. W. Maciejewski – nie uzyskał akceptacji, dach nad częścią północną określony na dobry stan, dach nad cz. południową i skrzydłem wschodnim –stan zły. Również od tego momentu próby remontu gmachu przedwojennego internatu (foresterium) – brak zgody.
- 1.08. 1949 r. – budynek d. Kolegium XX Marianów (foresterium ?) zajęty przez Kuratorium Warszawskiego Okręgu Szkolnego dla Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej.
- 31.08.1950 Kuratorium przekazało budynek Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego, który umieścił w nim Żeńskie Liceum Przemysłowo – Technologiczne
- od. 1951 r. marianie próbują przystąpić do odbudowy wypalonego budynku frontowego (foresterium). W 1953 r. wstrzymano częściową rozbiórkę budynku podyktowaną koniecznością usuwania zagrożonych ścian.
- 1955 r. realizacja budynku pompowni.
- 1956 r. – Projekt techniczny remontu tymczasowych pom. ATK na Bielanych – adaptacja części budynku gospodarczego (przy rektoracie od południa) d. druga oficyna gospodarcza – *południowego skrzydła internatu* na cele produkcyjne (Firma INCO)- budynek uznano za tymczasowy z koniecznością rozbiórki na każde żądanie władz.

- 1959 r. Urząd Konserwatorski zaakceptował ze zmianami projekt odbudowy zespołu budynków przy kościele na Bielanych oraz elewacji projektowanych budynków (foresterium ?) - aut. St. Marzyński - inwestor Prymasowska Rada Odbudowy Kościołów – z zastrzeżeniami gzyms w cz. środkowej obniżyć, połączenie między budynkami utrzymać w wys. 2,5 m. Projekt odbudowy gmachu Seminarium Duchownego złożony z sugestią, żeby wyburzyć cz. środkową dla otwarcia widoku na kościół. Z korespondencji urzędowej wynika, że w 1962 r. budynek został przekazany Ministerstwu Szkół Wyższych. Dokonano jego odgruzowania (samowola budowlana).
- 1964 r. – ATK przystąpiła do remontu tarasu między skrzydłami, a korpusem budynku Domu Księża Marianów, w celu wykonania izolacji pionowej części budynku przylegających do tarasu i napraw elementów tarasu, bez zmian architektonicznych i konstrukcyjnych. Urząd Konserwatorski uzgodnił rozbiórkę tarasów, wykonanie izolacji ścian budynku i podbicie ich fundamentów.
- W latach 1960 - 74 – ATK przeprowadziła kapitalne remonty 7 eremów, a w 8-mym wymianę więźby i pokrycia, odremontowano murki okalające 11 eremów w zarządzie ATK, wykonano nową instalację oświetleniową i zasilającą, uporządkowano drogi, wykonano zasyki dla węgla i osadnik Imhoffa (likwidacja rozlewiska), trwały prace kanalizacyjne. Zgłaszano konieczność wymiany pokrycia z blachy na 5 domkach na dachówkę, potrzebę kapitalnego remontu dalszych 3 domków, oświetlenie terenu, zasilanie, prace drogowe i zieleniarskie, oraz potrzebę przebudowy gmachu głównego ATK do wymagań ppoż. W 1974 r. ATK dysponuje budynkiem głównym z pom. gospodarczymi oraz administruje 11 eremami., Metropolitalne Seminarium Duchowne – użytkuje kościół oraz ocalałe resztki i ruiny gmachu d. foresterium oraz dysponuje terenem, Zgromadzenie XX Marianów – dysponuje willą, 2ma eremami i 6 pokojami w gmachu ATK.
- W latach 70-tych nadal część budynku nie była podpiwniczona (pod fragmentem d. oficyny kuchennej)
- Już w 1977 r. pojawiają się pierwsze koncepcje rozbudowy budynku ATK wzdłuż skarpy w kierunku południowym.
- W 1979 r. – powstaje blok oczyszczalni przy ul. Pergaminów. W 1973 - 1974 trwają prace przy porządkowaniu kanalizacji na terenie oraz planowane jest uporządkowanie terenów, wykonanie dróg i chodników – zrealizowane w tym czasie bruki kamienne.
- Lata 1979 – 1984 to okres budowy Seminarium Duchownego. Jednocześnie przeprowadzane są adaptacje w budynku ATK - 1980 - zaakceptowana lokalizacja biblioteki, 1982 – wstępna opinia kolorystyki modernizowanego i rozbudowywanego obiektu ATK (rektoratu).
- W latach 70-tych i 80-tych wykonano inwentaryzację budynku ATK – datowanie i autorzy nieznanymi.
- W 1988 r. projekt Bepron Biuro Projektów Szkół Wyższych – rozbudowa bud. istniejącego, wyburzenie budynku gospodarczego i łącznika, nowy obiekt w dalekiej przyszłości.
- 1984 r. – pozwolenie na wykonanie wewnętrznej instalacji gazowej w budynku stołówki ATK oraz w 13 – eremach.
- W końcu lat 80-tych dokonano przebudowy kotłowni w piwnicach od pd.- na pomieszczenia szaf chłodniczych.
- W 1992 r. – kolejna faza opiniowania koncepcji adaptacji i rozbudowy budynku głównego ATK. W związku z budową seminarium nastąpiła zmiana użytkowania kompleksu przyrodniczego i dalsza rozbudowa ATK, na którą była zgoda w 1979 r. – stała pod znakiem zapytania, problem dolinki ze stawami - wstępna opinia negatywna..
- W 1999 r. – projekt koncepcyjny II etapu rozbudowy ATK – aut.: W. Benedek, S. Niewiadomski, S. Szypulska
- **Lata 1992-2001** - 1 etap realizacji rozbudowy kompleksu ATK (od 1999 UKSW) – Decyzja 665/90 z 20.05.1990 r., pozwolenie na użytkowanie **4.01.2001**, jednocześnie remont i adaptacja objęły budynek zasadniczy. W budynku wykonano nowe schody i wejście z przeszkleniem arkad wejściowych. Z tego etapu pochodzi nowe ogrodzenie stalowe terenu.
- **Lata 2001 – 2005** - 2 etap rozbudowy – budowa budynku dydaktycznego ze stołówką UKSW tzw. „łącznik”, aut.: W. Benedek, St. Niewiadomski, K. Szypulska – decyzja o pozwoleniu 52/2001 z 11.07.2001, rozpoczęcie prac z opóźnieniem, budowie towarzyszyła przebudowa podziemia w budynku rektoratu. Nowy budynek o 3 kondygnacjach naziemnych od strony północnej i 5 od strony południowej, bez podpiwniczenia, pow. zab. 1410 m², kubatura 10.833 m³.
- 08.2003 – Wykonano ekspertyzę konserwatorsko- mykologiczną w celu ustalenia przyczyn oraz stopnia zawilgocenia, identyfikacji zagrzybienia oraz opracowania programu prac remontowych i renowacyjnych hydroizolacyjno – odgrzybieniowych – dla pomieszczeń kuchni (narożnik północny). Na jej podstawie przeprowadzono uporządkowanie styku terenu z budynkiem od strony wejścia. Brak potwierdzenia wykonania pozostałego zakresu robót izolacyjnych.
- W związku z prowadzoną budową od strony wschodniej (kotwy gruntowe idące pod budynek) i pojawiającymi się spękaniem budynku w 2004 r. wykonano ekspertyzę budowlano-konstrukcyjną stanu technicznego rektoratu UKSW i w wyniku jej zaleceń najprawdopodobniej wykonano wzmocnienia nadproży łukowych w sali konferencyjnej i senackiej (niepotwierdzone), przeprowadzono inwentaryzację spękań i wprowadzono monitoring w postaci plomb szklanych. W ekspertyzie pojawia się określenie - 2003 – wzmocnianie fundamentów (prawdopodobnie przeprowadzone w rejonie styku z nową rozbudową), 2004 – nowa konstrukcja dachu (?) - prawdopodobnie wraz z rozbudową kompleksu ocieplono dach nad częścią wschodnią i przebudowano lukarny od północy.
- **Lata 2005-2006** - 3 etap – budowa parkingu dwupoziomowego Dec. 48/2005 z 10/03/2005 r. – aut. prof. W. Benedek, Dec. o pozwoleniu na użytkowanie z 9.10.2006 r. W tym samym czasie przeprowadzono remont bramy barokowej gospodarczej od d. ul. Kamedulskiej (m.in. została otynkowana i pokryta dachówką).
- 12.2006 r. – zabezpieczenia drewnianej więźby dachowej na budynku Rektoratu drewnochronem.
- Obecnie trwają prace w części wschodniej na piętrze – zdemontowano drzwi, rozebrano podłogi na legarach i odkryto stropy Kleina i sklepienia.
- Przewidywane fundusze na 2012 r. na osuszanie dalszej części budynku – prace nie ruszyły.

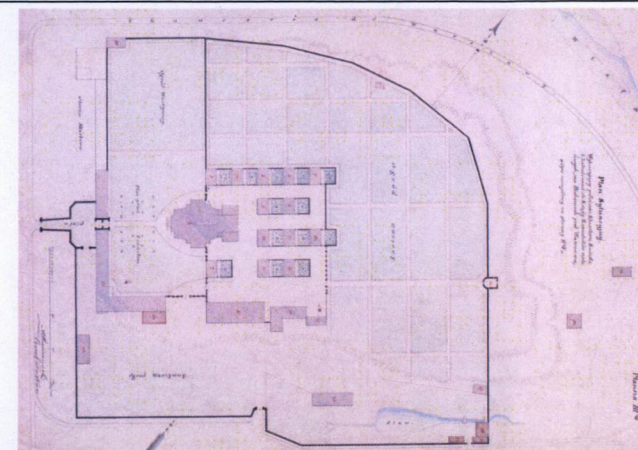
1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	SYTUACJA, PLANY ARCHIWALNE
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

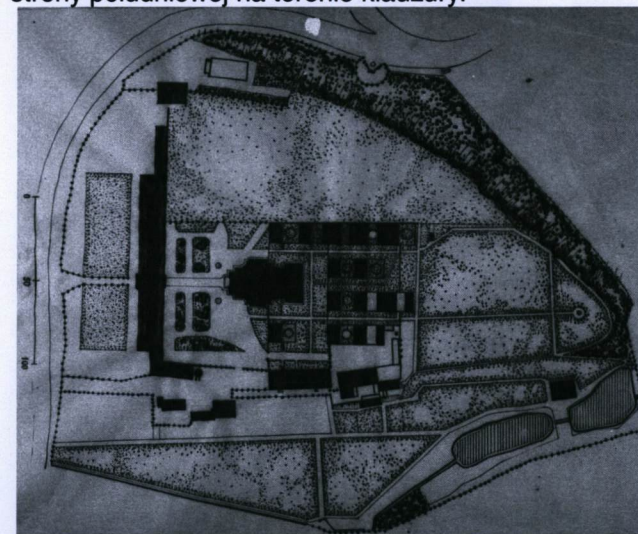
PLAN SYTUACYJNY – skala ~ 1: 5000, E1-E13 – numeracja eremów, granice działek pomarańczowe.

Wkładkę założył: (data i podpis)

10.12.2012 r., Dorota Śliwińska

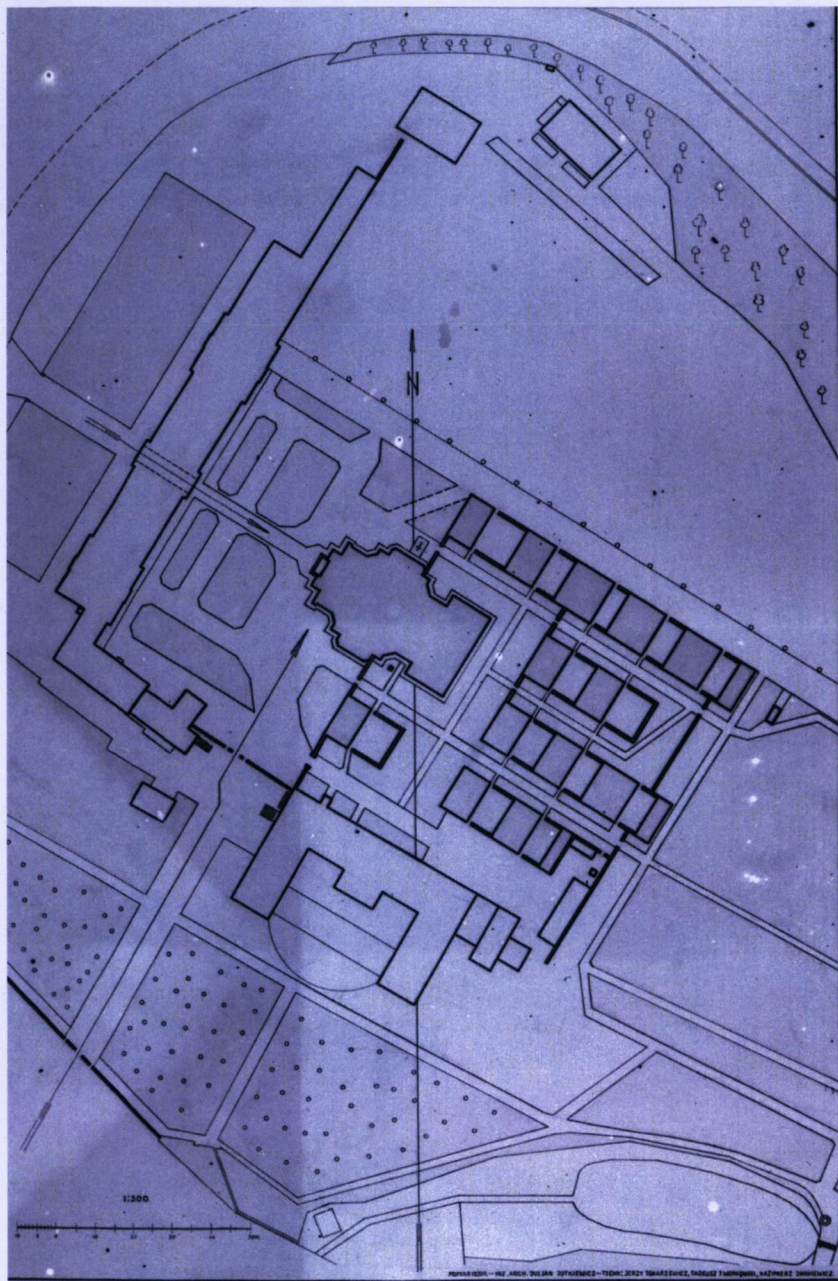

Plan A. Kaliszewskiego – 1865 r. – widoczne 2 oficyny od strony południowej na terenie klauzury.

Plan wg pomiaru z 1925 r. oprac. G. Ciołek- widoczny skośne położenie oficyny gosp. Archiwum IS PAN –teczka W67, sygn.40285

Wzór KOBiDZ 2008 r.

Plan wg pomiaru J. Jotkiewicza z zespołem, 1939 r.
Archiwum IS PAN , sygn. 44581

Widoczny Dom Zgromadzenia Księży Marianów w obecnym obrysie.

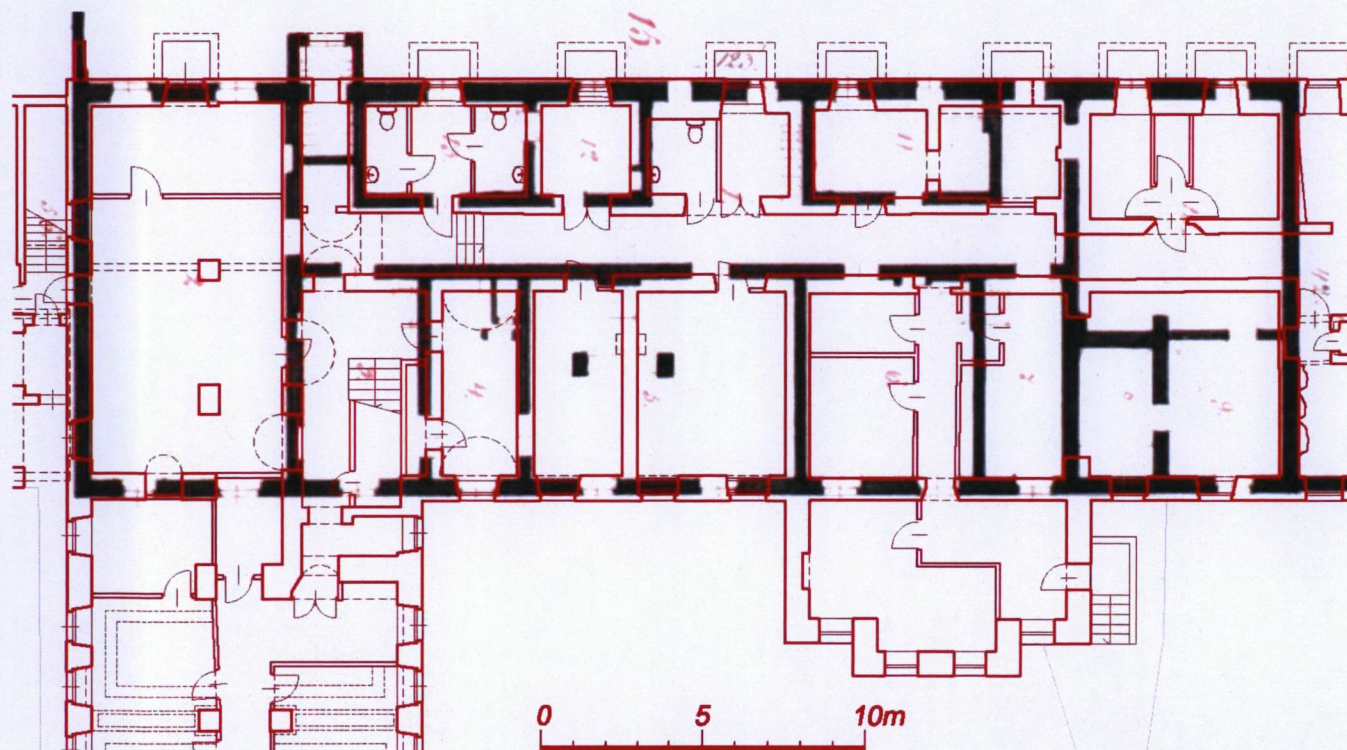
Fotoplan Warszawa 1945 r.
Archiwum Państwowe m.st. Warszawy , sygn. F3, arkusz N5W2

Jedyné zdjęcie pokazujące oryginalny kształt dachu na Domu zgromadzenia Księży Marianów – z dwoma poziomami poddasza z lukarnami od strony eremów. Dach spłonął 21.07.1946 r. Przez wiele lat nieodbudowany, obecnie w innym kształcie.

Na obu planach widoczny wjazd do zespołu od południa z ul. Kamedulskiej , ale z pominięciem pozostawionej na uboczu samotnej d. bramy gospodarczej.

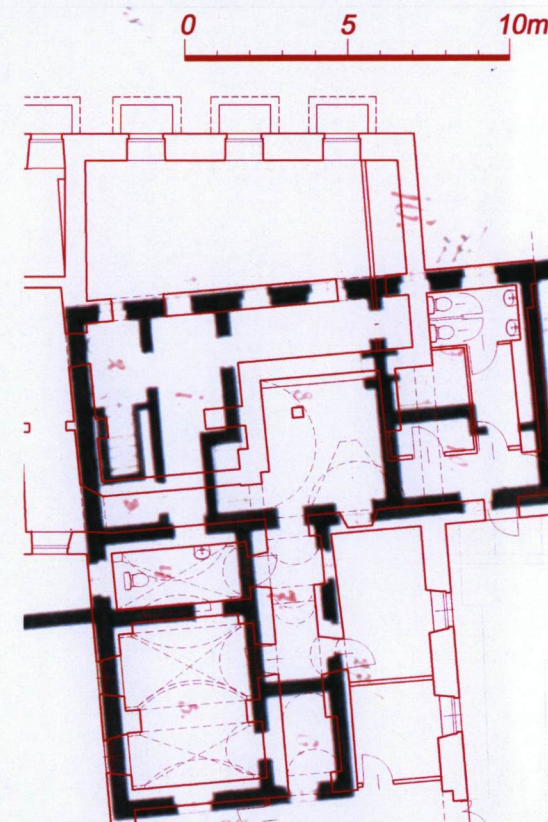
WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA
ZAŁĄCZNIK NR 4

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	PLANY BUDYNKU - PORÓWNANIE NISKIEGO PARTERU Z POMIAREM A. KALISZEWSKIEGO.
3. Powiat	WARSZAWSKI		RZUT NISKIEGO PARTERU
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

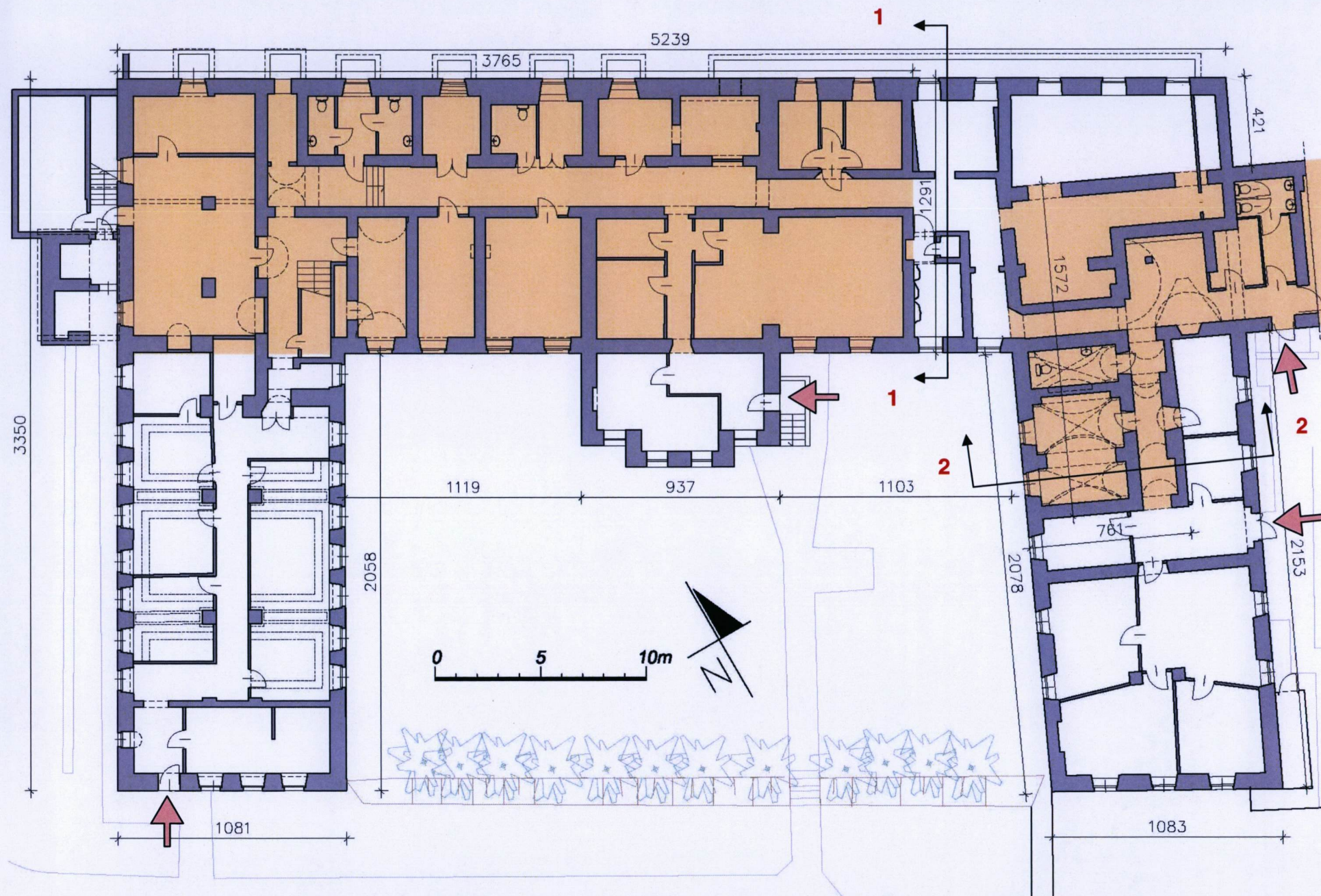

Plan współczesny niskiego parteru budynku w kolorze czerwonym naniesiony na rzut oficyny kuchennej A. Kaliszewskiego z 1865 r. Uwaga – plan Kaliszewskiego dotyczy przyziemia budynku, czyli poziomu obecnego wysokiego parteru. Zejście w przybudówce od strony eremów sugeruje przynajmniej częściowe podpiwniczenie, którego planów nie znamy.

Wkładkę założył: (data i podpis) 10.12.2012 r., Dorota Śliwińska

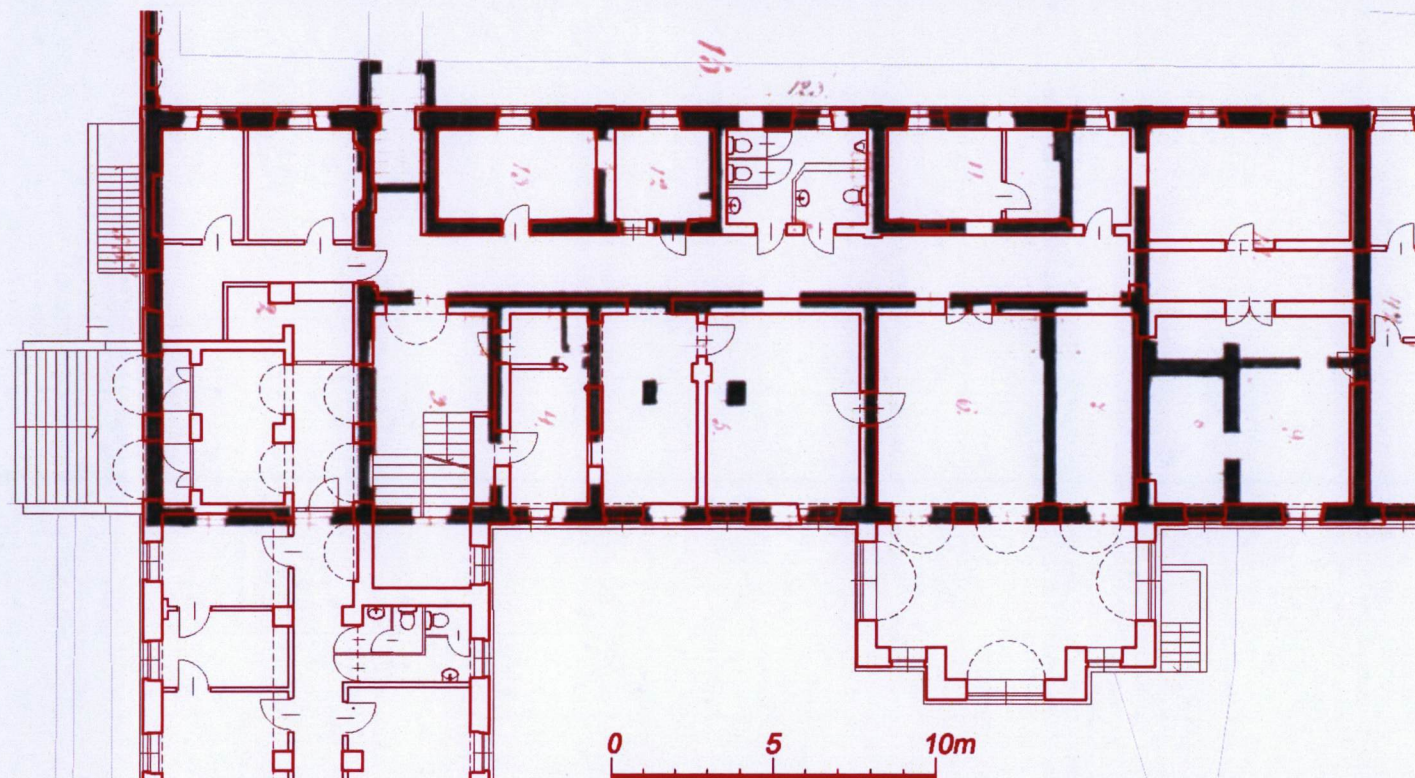
Plan współczesny niskiego parteru budynku w kolorze czerwonym naniesiony na rzut oficyny gospodarczej A. Kaliszewskiego. Uwaga jak obok.

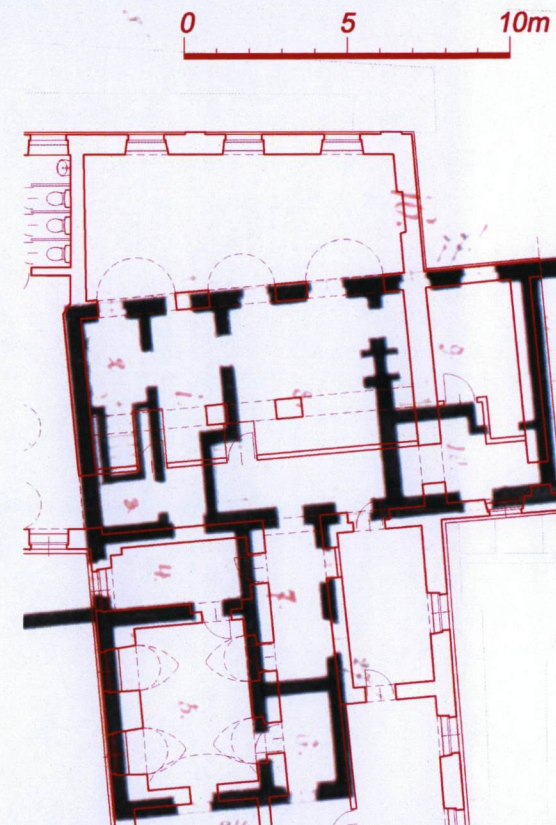
Inwentaryzacja budynku – rzut niskiego parteru, skala przybliżona 1 : 250, pomiar 06-07.2012 r.

Kolorem żółtym zaznaczono położenie oficyn założenia kamedulskiego

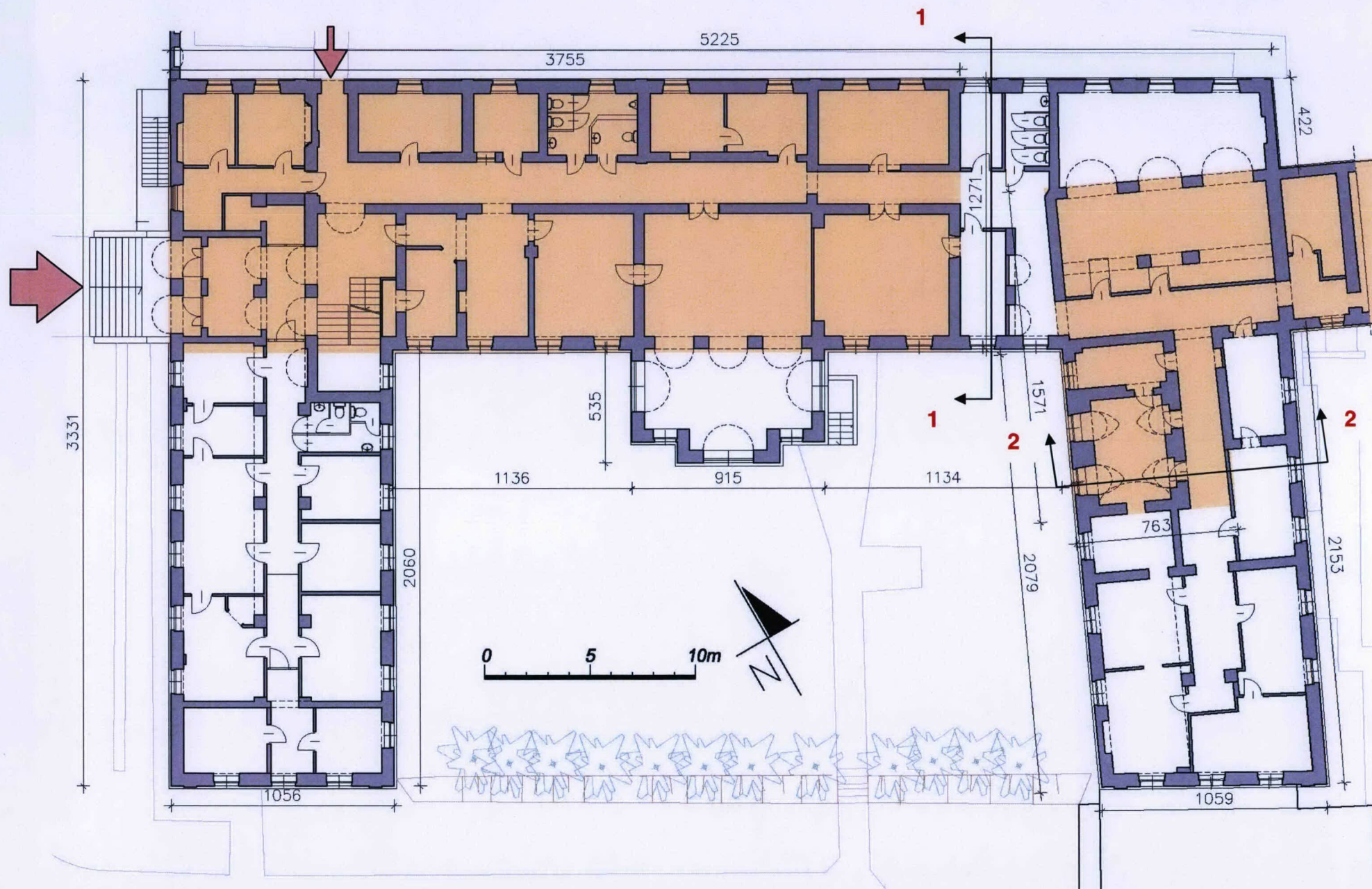
1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) – DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW, BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	PLANY BUDYNKU – PORÓWNANIE WYSOKIEGO PARTERU Z POMIAREM A. KALISZEWSKIEGO. RZUT WYSOKIEGO PARTERU
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Plan współczesny parteru budynku w kolorze czerwonym naniesiony na rzut oficyny kuchennej wg A. Kaliszewskiego z 1865 r.

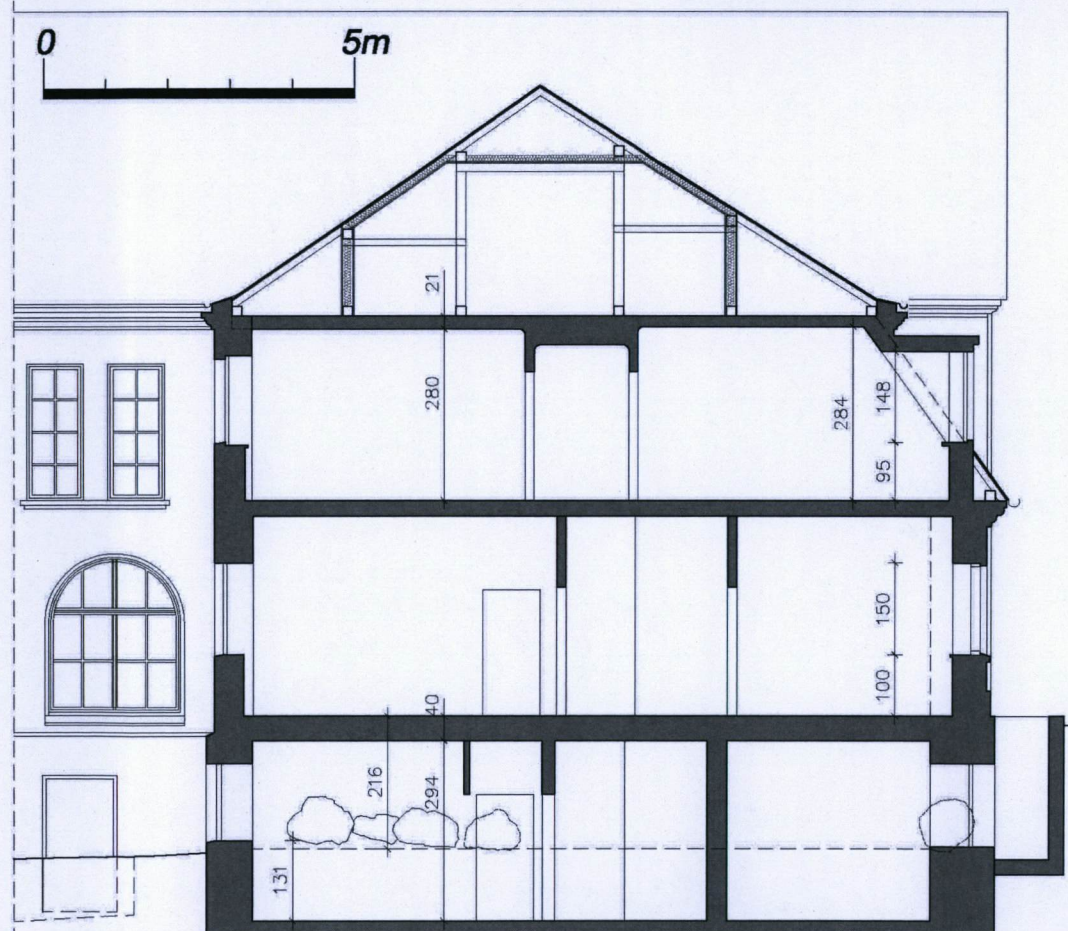
Plan współczesny wysokiego parteru budynku w kolorze czerwonym naniesiony na rzut oficyny gospodarczej wg A. Kaliszewskiego.

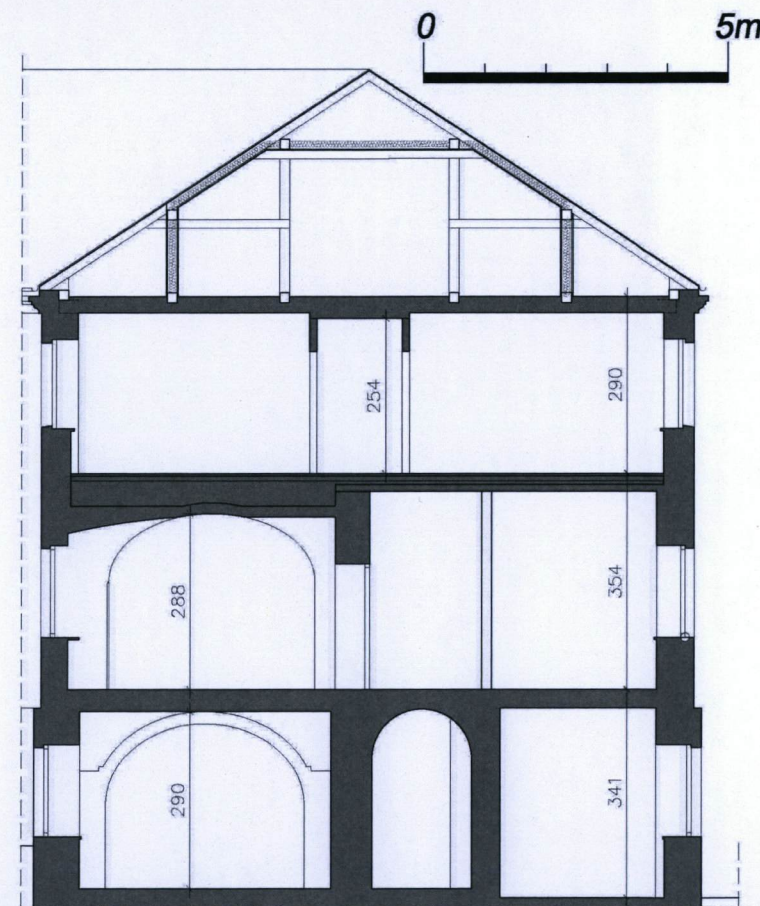
Inwentaryzacja budynku – rzut wysokiego parteru, skala przybliżona 1 : 250, pomiar 06-07.2012 r.

Kolorem żółtym zaznaczono położenie oficyn założenia kamedulskiego.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICYNA KUCHENNA I OFICYNA W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) – DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW, BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	PRZEKROJE POPRZECZNE, SERWIS FOTOGRAFICZNY – WIDOKI ZEWNĘTRZNE
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Przekrój poprzeczny 1-1 skala przybliżona 1 : 125,
na podstawie oględzin i dokumentacji archiwalnej

Przekrój poprzeczny 2 - 2 skala przybliżona 1 : 125,
na podstawie oględzin i dokumentacji archiwalnej

Widok zespołu od strony dojazdu – kościół p.w. NMP Niepokalanego Poczęcia i Gmach Rektoratu UKSW – d. Dom Zgromadzenia Księżów Marianów.

Wejście główne do Rektoratu UKSW.

Widok od północy z bramą w murze wewnętrznym klauzury.

Widok z południowego zachodu.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „ GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	SERWIS FOTOGRAFICZNY – WIDOKI ZEWNĘTRZNE
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Widok na dachy budynku Domu Zgromadzenia Księży Marianów z południowej wieży kościoła.

Wkładkę założył: (data i podpis)

10.12.2012 r., Dorota Śliwińska

Widok Domu Zgromadzenia Księży Marianów od południa z parkingu wielopoziomowego – 07.2012 i poniżej zbliżenie 10.2012.

Zachowane okna skrzynkowe w parterze i kaplicy na piętrze.

Elewacja północna Domu Zgromadzenia Księży Marianów (Rektorat UKSW).
W parterze w części zachodniej oryginalna substancja muru d. oficyny kuchennej.

Widok z terenu dawnej klauzury zakonnej – wzdłuż wschodniej elewacji kościoła.

W głębi współczesny kompleks zabudowy uniwersyteckiej, do której nawiązują obecne lukarny piętra Domu Zgromadzenia Księży Marianów.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	SERWIS FOTOGRAFICZNY - WNĘTRZA
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Wnętrze hallu Rektoratu UKSW widok w kierunku wejścia głównego.

Trakt środkowy w parterze korpusu północnego.
- oryginalna substancja muru d. oficyny kuchennej.

Główne schody z lastrico – na parterze i na piętrze.

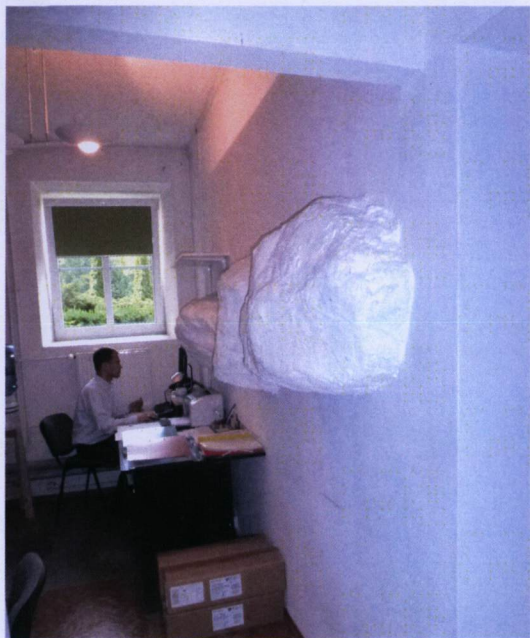

Ślady zawilgoceń w ścianie zachodniej skrzydła wschodniego.

Wkładkę założył: (data i podpis)

10.12.2012 r., Dorota Śliwińska

Relikty ławy fundamentowej oficyny kuchennej
w d. zewnętrznej ścianie od wschodu – niski parter.

Oryginalna wnęka w ścianie przy wejściu
północnym - wysoki parter.

Sklepienie kolebkowe w pomieszczeniu
przy schodach na poziomie niskiego parteru.

Ława fundamentowa jak wyżej – niski parter.

Relikt fundamentu komina (?) pod d. kuchnią - niski parter.

Charakterystyczne glyfy okien niskiego parteru.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „ GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	SERWIS FOTOGRAFICZNY- WNĘTRZA D. OFICYN
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Sklepienie kolebkowe z lunetami – w poziomie wysokiego parteru, oficyna gosp.

Sztukaterie w d. stołowce w skrzydle zachodnim.

Luneta nad oknem w oficynie gospodarczej – poziom wysokiego parteru, Wtórny otwór okienny (?).

Sklepienia krzyżowe z gurtami dzielącymi przęsła w oficynie gospodarczej – poziom niskiego parteru.

Sklepienie – opis j.w.

Sklepienie krzyżowe – szwy opracowane w tynku tak jak w eremach „z noskiem” – poziom niskiego parteru (obecna toaleta)

Detal opracowania oporu sklepień na ścianach. Widoczna plomba szklana na spękaniu ściany.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICYNA KUCHENNA I OFICYNA W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „ GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	SERWIS FOTOGRAFICZNY- WNĘTRZA PIĘTRO
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Wnętrze kaplicy na piętrze - widok na ołtarz (w kierunku południowym).

Wnętrze kaplicy na piętrze – widok na ścianę od północy z oknami skrzynkowymi.

Na stropie pomieszczenia (łupina z cegły dziurawki na konstrukcji stalowej podwieszona do stalowej więźby) wyraźnie odznacza się konstrukcja stalowa – świadczy to o przemarzaniu i kłopotach z wentylacją pomieszczenia (wykraplanie pary wodnej w miejscach chłodniejszych na stropie pod konstrukcją, związane z okresową dużą ilością użytkowników oraz zaburzeniem przepływu pary przez strop przez położenie od strony poddasza papy na izolacji z wełny mineralnej – patrz serwis fotograficzny – załącznik nr 11)

Odkryte sklepienie oficyny gospodarczej w skrzydle wschodnim, w trakcie prowadzonych aktualnie prac remontowych –12. 2012.

Odkryte stropy w trakcie korytarza piętra – po lewej widoczna granica zabudowy barokowej ze sklepieniami.

Odkryty strop Kleina nad traktem w pomieszczeniu d. konwiktu. Podłogi drewniane na legarach i skrzydła drzwiowe zdemontowane.

Konstrukcja ścianki ceglanej (dziurawka) wsparta na belce drewnianej nad sklepieniem od. oficyny.

Konstrukcja ścianki ceglanej posadowionej na podłodze z desek na legarach, a nie bezpośrednio na stropie.

Sklepiony trakt d. oficyny nie pokrywa się z podziałem na trakty piętra d. Domu Zgromadzenia Księży Marianów, po lewej odkryte sklepienia oficyny i po prawej strop Kleina oparty na jej ścianie.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „ GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	SERWIS FOTOGRAFICZNY - WIĘŻBA
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Więżba nad częścią wschodnią budynku.

Oparcie krokwi na ścianach zewnętrznych
– konstrukcja pośrednia nad namurnicami.

Widok ogólny – korytarz na piętrze
w części zachodniej budynku.

Więżba docieplona wełną mineralną.

Wkładkę założył: (data i podpis)

10.12.2012 r., Dorota Śliwińska

Więźba nad częścią zachodnią budynku.

Więźba nad częścią zachodnią budynku – oparcie na belkach stalowych.

Stalowa konstrukcja dachu nad kaplicą.

Docieplenie łupiny nad kaplicą z wełny mineralnej nakryte papą.

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres OFICYNA KUCHENNA I OFICYNA W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „ GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	6. Zawartość wkładki IKONOGRAFIA
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY		
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Widok wzgórza kamedulskiego od strony południowej z ul. Kamedulskiej.
Widoczne parterowe oficyny gospodarcze.
Fot. H. Poddębski – 1917 r. - Archiwum IS PAN, sygn. 23015

Współczesny widok - ujęcie przybliżone – na pierwszym planie z lewej samotna d. brama gospodarcza, dwupoziomowy parking naziemny. W głębi Dom Zgromadzenia Księży Marianów – obecnie Rektorat Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego – 12. 2012.

Widok wzgórza kamedulskiego od strony południowej z ul. Kamedulskiej.
Fot. H. Poddębski – 1917 r. – Archiwum IS PAN, sygn. 25555

Widok wzgórza jak obok – w głębi widoczna rozbudowa foresterium dla potrzeb gimnazjum. Fot. H. Poddębski – 1917 r. - Archiwum IS PAN, sygn. 23016, brak daty, po roku 1924.

Dom Zgromadzenia Księży Marianów - stan z 1950 r.
Fot. K. Saysse-Tobiczyk – 09. 1950 - Archiwum IS PAN poz_SiT, teczka W_067,

Dom Zgromadzenia Księży Marianów - stan z 1989 r. Fot. z oprac. Zespół klasztorny kamedułów na Bielanych, Katalog parków woj. warszawskiego, 1989 r. aut.: Z. Piekarska, Z. Ziemińska

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	DZIELNICA WARSZAWA-BIELANY	OFICyna KUCHENNA I OFICyna W ZESPOLE EREMITORIUM OO. KAMEDUŁÓW NA BIELANACH TZW. „GÓRY KRÓLEWSKIEJ” (EREMUS MONTIS REGII) , DOM ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW - BUDYNEK REKTORATU UKSW 01-815 WARSZAWA ul. DEWAJTIS 5	IKONOGRAFIA
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Widok siedziby ATK z wieży – widoczne powojenne dachy – po lewej dach prowizoryczny.
- brak daty – lata 70-te (?) fot. z Archiwum Dz. Technicznego UKSW

Widok gmachu od strony zachodniej z jeszcze istniejącym budynkiem
gimnazjum (d. foresterium po przebudowie) – fot. z Archiwum Dz. Technicznego UKSW

Widok od południa z tarasami na skarpie (rozebrane po 1964 r.) – źródło j.w.
Wkładkę założył: (data i podpis) 10.12.2012 r., Dorota Śliwińska

Widok od południa po rozbiórce tarasu. Fot. z katalogu parków woj., warszawskiego. 1989 r.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

1,2,3,4,5, - fotografie z lat 70-tych Archiwum Działu Technicznego UKSW, 6.7. – fotografie z 1989 r. z katalogu parków woj., warszawskiego